

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Dyrevelfærdskontoret

15. februar 2010

Vedr. bemærkninger til delbetænkningen om farlige hunde

Danmarks Jægerforbund har forholdt sig til den fremsendte delbetænkning fra Justitsministeriets Hundeudvalg af 20. januar 2010. Jægerforbundet har forståelse for, at der er et behov for et indgreb og en lovændring, der kan reducere problemet med aggressive hunde og uansvarlige hundeejere, samt at loven skal være administrativt mulig at håndtere.

Forbud mod visse hunderacer

Jægerforbundet tager dog kraftig afstand fra enhver form for forbud mod visse hunderacer, sådan som det fremgår af betænkningens afsnit 7.3. Vi mener ikke at hundenes aggressivitet altid kan henføres til bestemte racer, da forkert avl, forkert opdræt og manglende færdigheder hos ejeren kan udvikle farlig aggressivitet hos alle hunderacer. Vi er på den måde meget enige med konklusionerne fra lovrevisionen i Sverige i 2007.

Et raceforbud kan få den konsekvens, at personer med behov for at eje farlige hunde retter deres fokus mod andre racer, der kan avles og opdrættes i en aggressiv retning. Dette kan medføre et skred, hvor loven løbende udvides til at omfatte flere og flere hunderacer, herunder også racer af mere fredelig karakter. Dette kan skabe en unødigt frygt hos mange hundeejere og hundekenneler, der udfører et seriøst og ansvarligt arbejde. Således støtter Jægerforbundet udvalgets holdning om, at fokusere på hundeejere med hunde, der udviser farlig adfærd, eller skaber frygt i deres omgivelser.

Fastholdelse af høringsvar fra september 2009.

Jægerforbundet fremsendte i september 2009 et høringsvar til Justitsministeren vedrørende ændring af lov om hunde og dyreværnsloven. Vi vil understrege, at vi fastholder samtlige holdninger fra dette høringsvar, hvilket i korte træk omfatter:

jaegerforbundet dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430. 0159.

Ole Roed Jakobsen
Højnæsvej 56
2610 Rødovre

Tlf 88 88 75 12
Mobil 30 84 20 01
orj@jaegerne.dk

Akt.nr. 63

- Af forslaget § 3 stk. 1 fremgik det at alle hunde skal føres i snor i byområder, hvilket vil umuliggøre jægerens opgave med at regulere visse vildtarter i byområderne i overensstemmelse med § 24 i lov om jagt og vildtforvaltning. Ligeledes udelukker et påbud om lineføring i byområder den hundetræning, der sikrer optimal uddannelse af jagthunde og hundeejere, da dette ofte foregår på sportspladser og lignende i byområder.
- Af forslaget § 6 stk. 4 fremgik det at hunde, der har skambidt et menneske eller et dyr, skal aflives. Det vil i en lang række tilfælde skabe tvivl om hvorvidt jagthunde og schweishunde skal aflives, idet disse hunde i forbindelse med jagtudøvelse KAN tage ikke-skudt vildt og herunder desværre også i enkelte tilfælde katte som antræffes ude i naturen. Ligeledes er det en kendsgerning at der kan opstå almindelig instinktivt slagsmål blandt hunde, herunder hanhunde under jagt, hvor den ene hund vil fratage en anden hund dets bytte.

Vi skal derfor kraftigt anmode om, at eventuelle ændringer i hundeloven fuldt og helt udelader ovenstående to forslag, eller at jagt- og schweishunde undtages.

Andet

Jægerforbundet ser frem til at følge den videre proces omkring ændring af lovene.

Vi står selvfølgelig altid til rådighed med yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Ole Roed Jakobsen
Formand

Maj-Britt Haastrup

Fra: Rune Havgaard Sørensen [rhs@jaegerne.dk]
Sendt: 16. februar 2010 09:57
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup; Ole Roed Jakobsen
Emne: Høring over delbetænkning om farlige hunde
Vedhæftede filer: HøringssvarHunde_150210.pdf

Til Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Dyrevelfærdskontoret

Vedhæftet er høringssvar fra Danmarks Jægerforbund til delbetænkning om farlige hunde.

Vil I bekræfte modtagelsen af denne mail?

Med venlig hilsen / Yours sincerely
Danmarks Jægerforbund / Danish Hunters' Association

Rune Havgaard Sørensen
Konsulent

Danmarks Jægerforbund
Højnæsvej 56
DK 2610 Rødovre
Telefon / phone +45 8888 7526
Telefax +45 3672 0911
rhs@jaegerne.dk
<http://www.jaegerforbundet.dk>

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret, att.: Mette Johansen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, 23/2 2010

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Kære Mette Johansen

Vi talte telefonisk sammen for en måneds tid siden. Jeg henvender mig på vegne af Dansk Blindesamfund omkring de ændringer, der er lagt op til i hundeloven – herunder særligt påbuddet om, at alle hunde fremover skal føres i line.

Jeg vedlægger vores hørings svar af 15. september 2009, hvori vi argumenterer for at førerhunde skal undtages for lineforbuddet og at dette bør fremgå særskilt af bekendtgørelsen. Jeg vedlægger endvidere et eksempel på, at man i bekendtgørelse og vejledning om fødevarehygiejne netop har gjort forskel på førerhunde- og servicehunde.

I oktober 2009 blev jeg af en af dine kollegaer telefonisk lovet, at førerhunde ville blive undtaget linepåbuddet og at førerhunde ville blive nævnt specifikt i bekendtgørelsen på linje med brugshunde og servicehunde.

Jeg vil meget gerne have din skriftlige bekræftelse på, at ovenstående stadig står ved magt, idet vi på nuværende tidspunkt er i gang med at forberede vores førerhundebrugere på de ændringer, som tegner sig.

Med venlige hilsner
DANSK BLINDESAMFUND

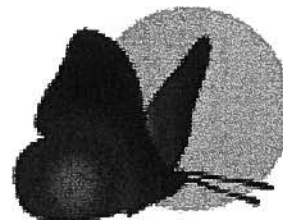
Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 187

2009 NR. 5430 · 0159

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, den 15/9 2009

Dansk Blindesamfunds bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven

Dansk Blindesamfund takker for muligheden for at afgive høringssvar til det tilsendte forslag, som vi har en enkelt bemærkning til.

Det fremgår af § 3, stk. 6 (nyt stk. 5) at, at Justitsministeren kan fastsætte regler om, at visse hunde er undtaget fra kravet om, at hunde skal føres i snor. Af bemærkningerne til forslaget fremgår det under punkt 3.2. (side 22), at

"Der vil således efter Justitsministeriets opfattelse være et behov for f.eks. at kunne undtage servicehunde og hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber og lignende, fra kravet om snor, når de færdes i byer og områder med bymæssig bebyggelse".

Vi er i Dansk Blindesamfund enige i Justitsministeriets betragtninger, men ønsker at det eksplicit skal fremgå, at også førerhunde skal undtages kravet om line.

Begrundelsen herfor er som følger:

En førerhund er et hjælpemiddel der bevilges til en person, der har så omfattende et synshandicap at vedkommende enten er helt blind, eller har så lille en synsrest at denne ikke på nogen måde kan anvendes når vedkommende færdes på egen hånd.

En førerhund er inden den udplaceres hos sin bruger, blevet specielt udvalgt og trænet i 5 måneder hos en instruktør der har særlig viden om hvad en førerhund skal kunne. Vi kan nævne at en førerhund naturligvis ikke på nogen måde må udvise aggressiv adfærd overfor andre mennesker og dyr. Gør den det bliver den omgående kasseret. I træningsforløbet lærer hunden ca. 20 kommandoer samt almindelig lydighedsdressur, dette bevirker at førerhundebrugeren både når hunden arbejder og når hunden har fri, har fuldstændig kontrol over hunden. Førerhunde kan når de arbejder kendes på deres særlige seletøj/bøjle. Når førerhunden færdes frit kendes den på den klokke i halsbåndet som hjælper brugeren med at holde styr på hvor hunden er.

De væsentligste arbejdsområder for en førerhund er, at hjælpe brugeren med at færdes fra sted til sted. Herudover tilbringer hunden en stor del af sin tid med at ligge og vente medens brugeren eksempelvis er på arbejde, dyrker sin fritidsinteresse, besøger familien o.l. Det kan derfor fastslås, at førerhunde har ekstremt meget brug for en gang imellem at få lov til at "strække ud" når de har fri, at få rørt sig og i det hele taget bare få lov til at være hunde.

Et påbud om, at hunde skal føres i snor i byområder vil, uanset om der etableres særlige lufteområder hvor hunde kan få lov til at løbe frit, eller om man skal uden for byen, frembyde det særlige problem for den blinde førerhundebryger, at finde ud af hvor området er og efterfølgende komme hen til det. At være blind eller stærkt svagsynet er et færdenhandicap. Vi kan jo ikke bare tage vor hund og køre den hen til området, og sådanne områder har det med ofte at ligge langt væk fra offentlige transportmuligheder.

Med udgangspunkt i ovenstående finder vi det ganske naturligt, at også førerhunde skal undtages kravet om snor.

Med venlige hilsner

Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem

Uddrag af Bekendtgørelse om fødevarehygiejne BEK nr 788 af 24/07/2008

Kapitel 18

Adgang til fødevarevirksomheder for kæle- og servicedyr mv.

§ 43. Fødevarevirksomheder kan i følgende tilfælde tillade kæle- og servicedyr adgang til virksomheden, når virksomheden sikrer, at en sådan adgang ikke giver anledning til kontaminering af fødevarerne:

1) kæledyrs adgang til serveringsområder i restauranter o.l., og

2) servicedyrs adgang til kundeområder i butikker, serveringsområder i restauranter o.l.

Stk. 2. Ved servicedyr forstås i denne bekendtgørelse fører- og servicehunde, der er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for blinde eller stærkt svagsynede personer eller personer med fysisk funktionsnedsættelse.

Stk. 3. Vagthunde, som benyttes ved vagtselskabers runderinger, kan have adgang til fødevarevirksomheder. Det er fødevarevirksomhedens ansvar at sikre, at en sådan adgang ikke giver anledning til kontaminering af fødevarerne.

Stk. 4. Rottehunde, som benyttes af professionelle skadedyrsbekæmpelsesfirmaer, kan have adgang til fødevarevirksomheder. Det er fødevarevirksomhedens ansvar at sikre, at en sådan adgang ikke giver anledning til kontaminering af fødevarerne.

Stk. 5. Fødevareregionen kan i visse tilfælde tillade, at en fødevarevirksomhed giver kæle- og servicedyr adgang til fødevarevirksomheden. Fødevareregionen kan stille vilkår for en sådan tilladelse.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte tilladelser gælder ikke for slagtedyrs adgang til slagterier.

Uddrag af vejledning om fødevarehygiejne

Kapitel 33

Adgang til fødevarevirksomheder for kæle- og servicedyr mv.

Husdyr må som udgangspunkt ikke have adgang til steder, hvor der håndteres, tilberedes eller opbevares fødevarer.

Hygiejneforordningen, bilag II, kap. IX, pkt. 4

I nogle tilfælde må kæle- og servicedyr få adgang til fødevarevirksomheder, når fødevarevirksomheden sikrer, at det ikke giver

anledning til forurening af fødevarerne.

Hygiejnebekendtgørelsen, §43, stk. 1 og 5

Service dyr defineres i hygiejnebekendtgørelsen som fører- og servicehunde, der er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for blinde eller stærkt svagsynede personer eller personer med fysisk funktionsnedsættelse.

Hygiejnebekendtgørelsen, § 43, stk. 2

Fælles for fører- og servicehunde er, at de aldrig færdes alene, men er sammen med deres bruger.

Hundene gennemgår uddannelse og er godkendt af en relevant instans.

En førerhund er en hund, der kan føre den blinde eller stærkt svagsynede bruger sikkert rundt og uden om alle former for forhindringer. En førerhund vil have en særlig føringssele med en bøjle, der hjælper brugeren til at have fuld kontrol over førerhunden. En dansk førerhund vil normalt have et særligt mærke – ”manden med den hvide stok” – på selen. En servicehund er en hund, som er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for den bevægelsehandicappede bruger, som herved får en friere og mere uafhængig hverdag. En nytteopgave kan fx være at samle ting op, at åbne og lukke døre eller at

slukke og tænde lys. Begrebet servicehund dækker over flere forskellige kategorier, bl.a. servicehunde til personer med bevægelseshandicap, epilepsihunde, signalhunde og terapihunde. Servicehunde bærer normalt en eller anden form for mærkning, fx et dækken. Danske servicehunde vil normalt bære et synligt dækken med påskriften "Servicehund på arbejde".

Virksomhedslederen i en butik eller restaurant kan tillade, at servicedyr må komme ind i butikkens kundeområde, restaurantens serveringsområde o.l., hvis det ikke giver anledning til kontaminering af fødevarer.

Det er Fødevarestyrelsens vurdering, at det kun helt undtagelsesvist vil kunne give anledning til kontaminering af fødevarer at lade fører- eller servicehunde få adgang til serveringsområder i restauranter eller kundeområder i butikker, fordi servicedyr vil være under fuld kontrol af brugeren, som sikrer, at hunden ikke tager fødevarer i munden, slikker på dem eller snuser til dem.

Førerhundens opgave vil være at hjælpe den blinde eller stærkt svagsynede bruger med at finde rundt i fødevarevirksomheden. Servicehundens opgave vil være at kompensere for brugerens funktionsnedsættelse, såsom ved at samle personlige ejendele op, fx nøgler eller dankort.

Såfremt der sker kontaminering af fødevarer, skal fødevarevirksomheden have generelle procedurer for håndtering af forurenede varer, fx at de berørte varer kasseres. Såfremt fødevarevirksomheden har sådanne procedurer og anvender dem korrekt, vil det ikke få negativ indflydelse på kontrolresultatet, såfremt en sådan situation observeres ved et kontrolbesøg.

Mette Johansen

Fra: Arne Pedersen [arp@dkblind.dk]
Sendt: 2. marts 2010 10:44
Til: Mette Johansen
Cc: Inger Rye Hansen; Alle FU medlemmer; Mogens Sandahl; Carsten Druekær; Kurt Nielsen
Emne: VS: Hundeloven - Brev til Mette Johansen

Vedhæftede filer: Fødevarehygiejne - uddrag vedr. førerhunde.doc; Brev - hundeloven - 100223.doc; DBS høringssvar vedr. hundeloven - 2009.doc

Fødevarehygiejne - 3rev - hundeloven - DBS høringssvar
uddrag vedr... 100223.doc... vedr. hundelov...

Kære Mette Johansen.

Hermed fra Dansk Blindesamfund vedrørende hundeloven med særlig vægt på "linepåbud". Jeg har vedhæftet brevet til dig, vores høringssvar fra den 15. september 2009 samt uddrag af vejledning samt bekendtgørelse vedr. fødevarehygiejne.

Med venlige hilsner
Arne Pedersen
Forretningsudvalgsmedlem
Dansk Blindesamfund
Thoravej 35
2400 København NV
Dir. tlf.: 23 40 92 37.
e-mail: arp@dkblind.dk
www.dkblind.dk

Dansk Blindesamfund er en forening af blinde og stærkt svagsynede mennesker. Vi modtager kun få midler fra det offentlige, og vi har derfor brug for bidrag for at kunne hjælpe de mere end 25.000 synshandicappede mennesker, der er i Danmark. Støt os på <http://www.dkblind.dk/stoet-os/>

11. februar 2010

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring over delbetænkning om farlige hunde

Dansk Hunderegister(DH) har følgende bemærkninger til høringen:

Side 98

Mærkningsalderen bør for at undgå misforståelser angives som "inden de er 8 uger gamle"

Side 117, hundelovens § 6, stk. 6

Det foreslås, at "overdrages" erstattes med "overgår", således at arv og kreditorforfølgelse også er omfattet.

Side 118, etablering af et "hundepålægregister"

Vi er enige i, at det vil være hensigtsmæssigt at etablere et sådant register, som samtlige politistationer har adgang til at opdatere og søge i. Vi finder det dog ikke hensigtsmæssigt, at en registrering i Dansk Hunderegister automatisk medfører en registrering hos politiet af en hund og en besidder, som ikke har været i strid med lovgivningen på området. Vi frygter, at en sådan procedure kan afholde nye besiddere fra at lade hunden mærke og registrere.

Da politiet allerede har søgeadgang til DH's database, forekommer det unødvendigt hos politiet at etablere et "spejl" af databasen. Det synes mere hensigtsmæssigt, at politiet, efterhånden som sagerne opstår, etablerer et "pålægregister" baseret på registreringer hentet i DH.

Endelig forekommer det voldsomt, hvis politiet etablerer et spejl af DH, da andelen af hundepopulationen, der reelt får et pålæg, er meget lav.

Såfremt forslaget vedtages, vil det medføre ikke-budgetterede udgifter for DH.

Side 119, 7.9. 5. afsnit

DH støtter helhjertet, at "kan" regelen ændres til en "skal" regel.

Side 120

DH er fortsat interesseret i en kobling mellem forsikringsbranchen og hunderegisteret, men forslagene som beskrevet efterlader en række ubesvarede spørgsmål og vil, hvis de gennemføres som skitseret, pålægge DH en væsentligt forøget administrativ og økonomisk byrde, som kun kan finansieres ved at øge registreringsgebyret for fremtidige besiddere.

Væsentlige forudsætninger for, at det foreslåede i en eller anden form kan udmøntes i praksis, er at kravene til mærknings/registreringsalder og forsikringsalder bringes i takt, og at forsikringsbranchen lovmæssigt pålægges at registrere de forsikrede hundes ID numre.

Side 134

En markant forhøjelse af bødestørrelserne hilses velkommen.

Side 136

De foreslåede ændringer til § 1 har sammenhæng med DH's ovenfor nævnte bemærkninger til forslaget om registrering af forsikringsoplysninger.

Det skal understreges, at registreringsændringer ifølge bekendtgørelsen gennemføres uden betaling af vederlag. Registrering af forsikringsoplysninger og ændringer i disse vil medføre en væsentlig administrativ belastning, som må kompenseres.

Med venlig hilsen

Ivan Nørgaard

Maj-Britt Haastrup

Fra: Ivan Nørgaard [in@hunderegister.dk]
Sendt: 11. februar 2010 10:23
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Hørings svar
Vedhæftede filer: Svar på høring om farlige hunde.doc

Vedhæftet følger Dansk Hunderegisters bemærkninger til "Høring over delbetænkning om farlige hunde".

Med venlig hilsen/Kind regards

Ivan Nørgaard
Dansk Hunderegister
Lyngbyvej 11, 1.
2100 København Ø
Tel. 70 277 477
Tel. direkte 3912 6021
in@hunderegister.dk
www.hunderegister.dk

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotholmsgade 10
1216 Kbh K

Den 15. feb. 2010

Vedr.: Udtalelse til hundeudvalgets delbetænkning (sagsnr. 2009-5430-0159)

Dansk Kennel Klub* (DKK) har modtaget ministeriets henvendelse af 20. jan. 2010, hvori der gives mulighed for at afgive bemærkninger til den delbetænkning, som det af Justitsministeren nedsatte hundeudvalg har afgivet.

DKK har – som bekendt – haft sæde i udvalget, men vil alligevel gerne fremkomme med en række kommentarer som forklaring på og understregning af vore synspunkter.

Ressourcer og styring

Aller vigtigst er det, at politiet – direkte sammenknyttet med vedtagelsen af lovændringerne – 1) tildeles de nødvendige *øremærkede* ressourcer til at håndtere hundeområdet, 2) afkræves en implementeringsplan, og 3) forpligtes til at fremlægge en status over indsatsen og resultaterne for ministerens hundeudvalg første gang den 1. dec. 2010.

Det nytter ikke at påstå, at man med etablering af de generelle dyreværnsenheder har – eller kan forventes at få – styr på hundeområdet. Det er nødvendigt, at de økonomiske ressourcer gives øremærket til hundeområdet, for at sikre, at pengene bruges til de med hundeområdet forbundne udgifter (etablering af "synde-register", indkøb af elektronisk scannere, pensionsanbringelser, ID-mærkning af umærkede hunde, anvendelse af sagkyndigbistand etc.). Hvis ikke det sker, må politikerne ikke forvente nogen bedring i tilstanden.

Det foreslås, at hundeudvalget – evt. i en forenklet form med blot en enkelt årligt møde – opretholdes efter 2010, så der løbende følges op på, hvordan danskernes hundehold fungerer. Der er 550.000 hunde i Danmark og hund i hvert 4. danske hjem. Hundene har ofte status af familiemedlemmer, et forhold ordensmagtens håndtering af området ikke hidtil helt har afspejlet.

Generelle ændringer af hundeloven

DKK støtter sammen med alle øvrige medlemmer af hundeudvalget en række forslag til generelle stramninger af hundeloven bl.a.:

Kraftigt forøgede bøder for overtrædelse af en del forhold. Disse bøder bør i øvrigt automatisk pristalsreguleres, så de ikke i løbet af 5-10 år har mistet deres værdi.

Ændring, så politiet får pligt og ikke blot ret til at lade en hund uden ID-mærkning optage og ID-mærke (for ejerens regning), inden den må udleveres til ejeren.

Ændring så pålæg om snor og mundkurv følger hunden og ikke ejeren og i øvrigt gælder, uanset hvem der passer/går med hunden.

Address: Parkvej 1 · DK-2680 Solrød Strand · Denmark
Telephone +45 56 18 81 00 · Telefax +45 56 18 81 91
Postgiro 100-1787 · www.dansk-kennel-klub.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430-0159

lynhurtigt vil omgå bestemmelserne ved at præsentere stambøger på noget, de f.eks. kalder irish staffordshire bullterrier eller bully cutta (som reelt er en pitbulls) eller på 117 variationer af asiatiske, vogtende hyrdehunde, som hver har (eller får) deres egen, lille, regionale stambogsførende organisation.

For det andet frygter vi, at ejerne af de forbudte hunde vil udvise så stor stridbarhed og entusiasme i deres bestræbelser på at omgå loven, at det i praksis bliver så tungt at "løfte" sagerne, at politiet opgiver at forsøge.

Hvorfor særkrav?

I DKK betragter vi problemerne med kamphundes overfald på andre hunde som så alvorlige, at det ikke er nok med de generelle stramninger. Derfor har vi sammen med den anden hundeorganisation i hundeudvalget, Danmarks civile Hundeførerforening, foreslået, at visse hunde altid skal føres i snor og bære mundkurv, når de ikke er hjemme i deres forsvarligt indhegnede have. Det kan seriøse ejere godt leve med, og hundene må nøjes med at lege med andre hunde, som de kender og kan enes med (typisk af modsat køn) hjemme i haven og kan fint vænnes til at bære en mundkurv, som giver hunden mulighed for at drikke vand, halse og åbne munden, fordi den er rummelig, men som samtidig er lukket hele vejen foran hundens snude, så den ikke kan forvolde skade.

Vi er enige med Dyrenes Beskyttelse, Dyrlægeforeningen og Dyreværnsrådets medlemmer i udvalget i, at det mest optimale var, hvis man havde ressourcer til at foretage konkrete vurderinger i hvert eneste tilfælde. Men da der jo er flere tusinde af disse hunde, så anser vi ikke dette scenarium for realistisk. Og det er naturligvis ikke godt nok at vente med at gøre noget, til hunden har forvoldt skade!

Derfor er vi kede af, at de ikke har støttet hundeorganisationerne i dette synspunkt bl.a. med henvisning til, at det ville være synd for kamphundene at få begrænset deres adfærd af snor og mundkurv. Vi synes, det er mere synd for de mange offerhunde og for de hunde og ejere, som ikke længere tør færdes med deres hund.

Vi tror ikke, at entusiasmen mht. at forsøge at omgå nogle særkrav vil være lige så stor som ved et forbud, hvilket vil gøre det lettere for politiet at få loven overholdt. Omvendt kan vi håbe på, at det altid at skulle promenere sin "fortovs-rydder" i snor og med mundkurv og de øvrige særkrav tilsammen vil gøre det så tilpas besværligt at have sådanne hunde, at den kedelige modebølge kan klinge af.

Det vil give den lille gruppe af seriøse ejere, som for norges vedkommende har haft disse racer i flere ti-år, mulighed for at fortsætte med deres hundehold.

Vi er ikke så bekymrede for, at de vogtende hyrdehunde skal vinde udbredelse i samme stil, som kamphundene, fordi deres udseende ikke sender de samme "flyt-jer-jeg-er-sej" signaler. Vi imødeser, at de formodentlig hyppigere vil komme til at optræde som vagthunde på kriminelles bopæle, hvor de bestemt kan udgøre en risiko for indtrængende, men vi vil næppe komme til at se dem i gadebilledet i nævneværdigt omfang.

Maj-Britt Haastrup

Fra: Maria Lieth [mali@dansk-kennel-klub.dk]
Sendt: 16. februar 2010 10:24
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup; Jens Glavind; Vibeke Knudsen
Emne: Udtalelse til hundeudvalgets delbetænkning (sagsnr. 209-5430-0159)
Vedhæftede filer: Udtalelse til hundeudvalgets delbetænkning 15 02 2010.pdf

Kære Mette Johansen

Se venligst vedhæftede brev fra DKK's direktør angående ovenstående emne.

Med venlig hilsen
Maria Lieth

10. februar 2010
JØ/sagsnummer

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Att. Mette Johansen
Sagsnr. 2009-5430-0159

Høring vedr. delbetænkning om farlige hunde udgivet af Justitsministeriets udvalg om hunde

Justitsministeriet har d. 20. januar 2010 udsendt ovenstående høring.

Den Danske Dyrlægeforening har følgende bemærkninger til delbetænkningen:

DDD bifalder indstilling fra et flertal af udvalgets medlemmer: Et forbud mod hold af visse hunderacer vil ikke nytte og vil have massive negative konsekvenser. DDD kan kun undre sig over at en sådan central konklusion drages af et flertal i udvalget ikke fremdrages i delbetænkningens indledning, men står opført som et tilfældigt afsnit langt nede i kapitel 2 i delbetænkningen.

Den Danske Dyrlægeforening finder udvalgets indstilling til at politiet får udvidet deres reaktionsmuligheder hensigtsmæssigt. Pålæg om indhegning, luftning ved myndig person og luftning af hund uden andre artsfæller samt en definition af det at føre hund i snor er alle tiltag der giver mening i forhold til formål i kommissoriet. DDD støtter således også at pålæg følger hunden (som nævnt i vores høringssvar vedr. Forslag til Lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven af 11. september 2009) og at der kan samarbejdes omkring oplysninger vedrørende lovpligtige ansvarsforsikringer samt at der kan finde en mærkbar forhøjelse af bødestrafen sted som beskrevet i slutning af afsnit 2.3.

Specifikke bemærkninger:

Kap. 2 del 2.1 Udvalgets overvejelser om et forbud mod hold af visse hunderacer – den bundne opgave:

- 1) Omvendt bevisbyrde – Udvalget anfører at en model for et forbud mod visse hunderacer nødvendigvis må bygge på den såkaldte norske model med omvendt bevisbyrde. Dette indebærer at det er hundeejeren, der i tvivlstilfælde skal dokumentere hundens race eller type. DDD vil gerne understrege, at det såkaldte *presumptionsansvar* normalt anses for uetisk og at det er i strid med menneskerettighederne at anvende omvendt bevisbyrde, idet det bør være op til anklagemyndigheden at bevise og sandsynliggøre at den anklagede er skyldig.

DDD finder det her relevant at citere daværende økonomi- og erhvervsminister Bent Bendtsen i svar til Jan Trøjborg om at indføre omvendte bevisbyrde i konkurrenceloven:

”Uanset at det er muligt at fravige EU-reglerne med hensyn til bevisbyrden, så vil jeg som nævnt i indledningen advare herimod, idet Danmark fortsat bør være kendt for at give sine borgere og virksomheder en fair behandling, når de er i myndighedernes søgelys.”

Hovedbestyrelsen

Den Danske Dyrlægeforening | Danish Veterinary Association | Emdrupvej 28A | DK-2100 København Ø | Tlf: +45 3871 0888
Fax: +45 3871 0322 | CVR: 5108 5114 | Åbningstid: Mandag-torsdag kl. 8:30-16:00 | Fredag kl. 8:30-15:30 | E-mail: ddd@ddd.dk | www.ddd.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430 - 0159

Baggrunden for revideringen af hundeloven er blandt andet at se på behov for yderligere tiltag i forhold til hunde, der kan være farlige for deres omgivelser. Sædvanligvis skal den kriminelle handling kunne bevises, for at der kan foretages en strafudmåling. I forslag fra mindretal i udvalget skal hundeejeren kunne bevise sin uskyld. En sådan omvendt bevisførelse vil altid resultere i at unødvendigt mange bliver kriminaliseret.

Med en bekæmpelse af uforsvarligt ejerskab af hund for øje, vil det være langt mere formålstjenstligt at rette politiets ressourcer og udvide politiets reaktionsmidler overfor de uansvarlige hundeejere som nævnt under 2.3 i kapitel 2.

2) De udvalgte 14 racer som kunne tænkes omfattet af et forbud – som det fremgår af teksten bygger udvælgelsen af de 14 racer udelukkende på *anseelser og forventninger om mulige kommende generationer af farlige hunde* – ikke på faglighed, statistik eller et erfaringsmæssigt grundlag. Der er således tale om en normativ vurdering, hvilket afspejles i den lidt famlende holdning til om racen Stafford Shire Bull Terrier skal inddrages i selskabet af de 14 stigmatiserede racer eller ej.

Generelle bemærkninger:

Kommissoriet og den politiske proces:

DDD bifalder den indledningsvise åbne formulering af udvalgets kommissorium, hvor der i korporatismens oprindelige ånd sker en inddragelse af interesseorganisationerne i den politiske – og administrative beslutningsproces med det formål at der skabes efterfølgende opbakning til de beslutninger som organisationerne selv har været med til at træffe.

DDD kan derfor kun beklage, at formanden for udvalget d. 12. august 2009 bliver pålagt en bunden opgave af Justitsministeren i form af udarbejdelse af modeller for et forbud mod kamp- eller muskelhunde efter at arbejdet i udvalget er påbegyndt. DDD finder at en sådan politisk iver efter at fremstå handlekraftig, kan resultere i forslag, som fremstår ufuldstændige og i værste fald fører til kriminalisering af almindelige mennesker. Der er således mange lighedspunkter mellem den kontroversielle knivlov og de forslag der stilles som svar på den bundne opgave i hundevalget. Samtidig risikeres ved denne fremgangsmetode - hvor kommissoriet suppleres med bundne opgaver hen ad vejen - at den ellers demokratiske inddragelse af interesseorganisationer i forberedelse af lovforslag fremstår som rent ceremoniel.

Den efterfølgende mediedækning af en lækket delbetænkning med fokus på den bundne del af opgaven samt et mindretals løsningsforslag bidrager yderligere til en svækket tro på at de normale parlamentariske spilleregler overholdes.

Maj-Britt Haastrup

JUSTITSMINISTERIET

Fra: Johanne Østerbye [jo@emdrupvej28a.dk]
Sendt: 11. februar 2010 11:09
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Høringssvar delbetænkning farlige hunde.pdf
Vedhæftede filer: Høringssvar delbetænkning farlige hunde

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Att. Mette Johansen
Sagsnr. 2009-5430-0159

Justitsministeriet har d. 20. januar udsendt høring vedr. delbetænkning om farlige hunde udgivet af Justitsministeriets Udvalg om Hunde.

Den Danske Dyrlægeforening har vedhæftet sine kommentarer til denne mail.

Med venlig hilsen

Johanne Østerbye

cand.med.vet og fagpolitisk konsulent

Den Danske Dyrlægeforening • www.ddd.dk • Tlf. +45 3871 0888
Emdrupvej 28A • DK-2100 København Ø • Fax +45 3871 0322
Sekretariatets åbningstider: Mandag-torsdag: Kl. 8.30-16.00. Fredag: Kl. 8.30-15.30

15. februar 2010

Att.: Cristina A. Gulisano
Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Justitsministeriet af 20. januar 2010 (Sagsnr.: 2009-5430-0159) vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde. Rådet anmodes om at komme med bemærkninger til delbetænkningen. Det bemærkes, at Justitsministeriets repræsentant i Rådet ikke har deltaget i udarbejdelsen af dette høringssvar.

Det Dyreetiske Råd støtter ønsket om at forhindre og bedre kunne håndtere episoder med hundebid. Rådet finder dog samtidig, at der er tale om komplekse problemstillinger. Selv om Rådet anerkender det store arbejde, der ligger bag delbetænkningen, savner Rådet dog også, at visse områder bliver bedre belyst.

Det Dyreetiske Råd finder, at redegørelsen for videnskabelige undersøgelser vedrørende aggression og hundebid er mangelfuld. Der henvises til enkelte kilder, men der findes en hel del videnskabelig litteratur på området. Dette forekommer skævt set i forhold til det detailniveau, hvormed der redegøres for historik og jura. Rådet har derfor valgt at konsultere professor i etologi ved Københavns Universitets Biovidenskabelige Fakultet, Björn Forkman, der selv forsker i bl.a. adfærdsmæssige forskelle hos hunderacer. Han bekræfter, at rapporten er mangelfuld på dette punkt, både vedr. afdækning af racemæssige forskelle og af omstændighederne omkring bidsituationer. Han fremhæver bl.a., at der kan påvises grundlæggende racemæssige tendenser, men at der samtidig er stor variation blandt individer tilhørende samme race – en variation der bl.a. kan henføres til bestemte linier indenfor racen. Han påpeger videre, at hundebid ikke nødvendigvis er relateret til aggression, men også til fx frygt. Han konkluderer dog i lighed med rapporten, at det i praksis er svært alene på grundlag af race at udpege bestemte hunde som mere aggressive end andre.

Det Dyreetiske Råd savner endvidere, at der i rapporten skelnes klart mellem flere problemstillinger omkring hundebid. Overordnet set finder Rådet, at der i rapporten drøftes tre forskellige problemområder: a) mennesker, der bliver bidt af en hund, de kender, fx deres egen; b) mennesker, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund; og c) hunde, der bliver uprovokeret angrebet af en fremmed hund. Rådet formoder, at det er problematikkerne skitseret under punkt b) og c), der lægges op til at reducere med lovmæssige tiltag. Men de omstændigheder og hunde(racer), der optræder i de to typer af bidsituationer kan være meget forskellige – forskelle, som burde være belyst gennem afdækning af det videnskabelige grundlag.

I forhold til de konkrete forslag til lovmæssige tiltag tilslutter Rådets medlemmer sig den del af udvalgets medlemmer, der *ikke* kan anbefale et forbud mod bestemte racer. Rådet mener, at en øget risiko for hundebid skyldes en kombination af arv og miljø, hvilket betyder, at alle hunde som udgangspunkt kan være farlige. Det betyder endvidere, at et raceforbud efter Rådets opfattelse højst vil have en tidsbegrænset effekt, fordi det genetiske bidrag til problemernes opståen vil flyttes til andre racer eller til hunde af blandet race, sådan som det allerede er sket i relation til de racer, der pt. er forbudt. Endelig mener Rådet, at et forbud mod bestemte racer vil påføre en række hunde og deres ejere urimelige ulemper, selv om de ikke er til hverken gene eller fare.

Rådet finder endvidere, at et forbud i praksis er forbundet med alvorlige vanskeligheder i relation til at fastslå den enkelte hunds racemæssige tilhørsforhold. I rapporten nævnes muligheden for "omvendt bevisbyrde", hvor ejeren skal kunne dokumentere hundens race eller type. Rådet mener, at denne model pålægger ejere af fx velfungerende blandingshunde urimelige krav, som, når de ikke kan honoreres, kan medføre tilsvarende urimelige konsekvenser. Rådet finder, at problemstillingen omkring raceidentifikation understøtter, at der skal findes andre veje end raceforbud.

I stedet finder Rådets medlemmer, at der bør fokuseres langt mere på de hunde og ejere, hvor der konkret er problemer. Rådet kan derfor bakke stærkt op om de øvrige tiltag, der nævnes i rapporten og udmøntes i lovudkastet i afsnit 8.1, både i forhold til at forbygge hundebid fra hunde, der optræder truende, og til at skride hårdt ind, når der er opstået problemer. Rådet understreger samtidig, at det efter Rådets opfattelse vil være fuldstændig afgørende for at nedbringe problemerne, at disse paragraffer også følges konsekvent op med handling fra de relevante myndigheder, hvor der måtte være behov.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Faglig sekretær

Maj-Britt Haastrup

Fra: Stine Billeschou Christiansen [sbc@life.ku.dk]
Sendt: 15. februar 2010 17:22
Til: Mette Johansen
Cc: Ingeborg Mølbak; ingeborg mølbak; Anne Sørensen; Maria Commerou; Jens Teilberg Søndergaard; Maj-Britt Haastrup; Peter Sandøe; Pia Haubro Andersen; Stine Billeschou Christiansen; Per Laursen; Bjarke Christiansen; Gorm Vølver; Peter Møllerup; Bent Olufsen; Bengt Holst
Emne: Høringssvar vedr. hundeudvalgets delbetænkning
Vedhæftede filer: Høringssvar JM160210-delbetænkning om hunde.DOC

Høringssvar
1160210-delbetænk

Kære Mette,

Hermed fremsendes høringssvar fra Det Dyreetiske Råd til høringen om hundeudvalgets delbetænkning om farlige hunde.

Med venlig hilsen,
Stine

Stine B. Christiansen
Cand.med.vet. (DVM), MSc, PhD-stud.

Det Dyreetiske Råd (fgl.sekr.)/The Danish Animal Ethics Council (scient. secr.) Center for Bioetik og Risikovurdering/Centre for Bioethics and Risk Assessment

Københavns Universitet/University of Copenhagen Det Biovidenskabelige Fakultet for Fødevarer, Veterinærmedicin og Naturressourcer/Faculty of Life Sciences
Bioetik/Bioethics Grønnegårdsvej 8 1870 Frederiksberg C Copenhagen Denmark

tlf./ph.: +45 3533 3075
fax: +45 3533 3022
e-mail: sbc@life.ku.dk

Justitsministeriet

DET
JORDBRUGSVIDENSKABEL
IGE FAKULTET (DJF)

Susanne Eimholt

Dato: 16. februar 2010

Journainr:
Reference:

Direkte tlf: 8999 1858
Direkte fax: 8999 1819
Mobiltlf:
E-post:
Susanne.Eimholt@agrsci.dk
Web: www.agrsci.dk

CVR-nr: 57607556
EAN-nr: 5798000877412

Bemærkninger til Høring over delbetænkning om farlige hunde

Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet (DJF), Aarhus Universitet, har haft ovennævnte delbetænkning i høring.

Besvarelse er forestået af temakoordinator for husdyr, seniorforsker Karin Hjelholt Jensen, med bidrag fra seniorforsker Steffen W. Hansen, Institut for Husdyrbiologi og -sundhed.

DJF finder, at betænkningen om farlige hunde indeholder en saglig og relevant gennemgang af de arvelige og miljømæssige faktorer, der har indflydelse på hundens adfærd, og som kan øge risikoen for, at hunden bider.

Angreb fra hunde kan både opstå pga. aggression og frygt, hvilket bør indgå i overvejelserne omkring virksomme forebyggende tiltag. Det fremgår imidlertid af rapporten, at der hverken er kendskab til, hvor stor en andel af hundebid, der skyldes henholdsvis aggression og frygt, eller hvor stor en andel af hundebid, der kan tilskrives bestemte arvelige egenskaber. Ulykkesregistreret kan ikke påvise, at de hunderacer, man påtænker et forbud imod, er særligt farlige i forhold til mennesker, og en spørgeundersøgelse på dyrehospitaler gav heller ikke grundlag for at vurdere problemstillingen set i forhold andre hunde. Skadesanmeldelser til et enkelt forsikringselskab antyder dog, at visse racer udretter flere tings- og personskader end andre racer, men også ejerens og hundens alder influerer på hyppigheden af skadesanmeldelser uanset hunderace. Der er således ikke dokumenteret grundlag for at forbyde bestemte hunderacer.

Det er dog vores opfattelse, at der er god grund til at formode, at racer, hvor man bevidst har selekteret for nedsat tærskelværdi for udløsning af aggression og/eller for andre egenskaber, der fremmer angrebs- eller bytteaflivningstilbøjeligheden, alt andet lige lettere kan bringes i en tilstand, hvor de angriber. Dette kunne begrunde et forbud mod disse hunderacer. Den manglende dokumentation for at bestemte racer hyppigere går til angreb kan dog skyldes, at variationen inden for hunderacer er mindst lige så stor som mellem hunderacer, og at de miljømæssige forhold, hvorunder hunden holdes og opdrages, kan have lige så stor betydning som de arvelige faktorer. Det er derfor tvivlsomt, om et forbud mod racerne reelt vil nedbringe antallet af angreb fra hunde. Det er dog sandsynligt, at et forbud på kort sigt vil medføre en nedsættelse af befolkningens frygt for at blive angrebet af

Det Jordbrugsvidenskabelige
Fakultet (DJF)
Aarhus Universitet
Blichers Allé 20, Postboks 50
8830 Tjølø
Tlf: 8999 1900
Fax: 8999 1919
E-post: djf@agrsci.dk
Web: www.agrsci.dk

hunde. Såfremt et forbud mod de nævnte hunderacer ikke ledsages af færre angreb fra hunde, vil denne effekt dog formentlig være af kort varighed. Desuden er vanskeligheden ved at identificere de racer, der tænkes forbudt, problematisk set i forhold til effekten af et forbud.

Vi skal gøre opmærksom på, at forslaget om ikke at forbyde hunderacerne, men derimod generelt at pålægge ejere af disse racer restriktioner (bilag 2), kan være uhensigtsmæssig, da det indebærer en betydelig risiko for manglende socialisering. Netop dette vil forstærke risikoen for unormal adfærd bl.a. ved møde med andre hunde. Restriktionerne kan dog være fornuftige som beskyttelse mod en hund, der på grundlag af sin adfærd er karakteriseret som farlig, men ikke som en generel restriktion over for flere racer. Dersom restriktionerne kommer til udtryk over for et stort antal hunde inden for en given race, kan det imidlertid retfærdiggøre et eventuelt forbud mod den pågældende hunderace.

I UDKAST til Forslag til lov om ændring af lov om hunde (Afsnit 8.1) stiller vi spørgsmålstejn ved, om bestemmelsen i §6, stk. 6 er hensigtsmæssig i tilfælde, hvor pålæg er begrundet i den oprindelige besidders adfærd (§6, stk. 2), idet pålæggene kan have negativ virkning på hunden.

DJF har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen
Susanne Elmholt
Koordinator for DJF's myndighedsrådgivning

**DET
JORDBRUGSVIDENSKABELIGE
FAKULTET (DJF)**

Maj-Britt Haastrup

Fra: Susanne Elmholt [Susanne.Elmholt@agrsci.dk]
Sendt: 16. februar 2010 14:14
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup; Karin Hjelholt Jensen; Steffen W. Hansen
Emne: SV: Høring over delbetænkning om farlige hunde

Vedhæftede filer: DJF-hoeringssvar-160210-farlige_hunde.pdf

DJF-hoeringssvar-1
60210-farlig...

Til Justitsministeriet

Hermed fremsendes DJF's bemærkninger til delbetænkning om farlige hunde.

Med venlig hilsen
Susanne Elmholt
Koordinator for DJF's myndighedsrådgivning

Fra: Mette Johansen [mailto:mjo@jm.dk]
Sendt: 20. januar 2010 11:11
Til: hoeringer@fbr.dk; politi@politi.dk; dhl-hund@tdcadsl.dk; sonderborg@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; horsens@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; odense@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; post@jaegerne.dk; servicehunde@sth-servicehunde.dk; formand@ruhaar.dk; sofiendals@mail.dk; dju@tiscali.dk; alledyreret@mail.dk; jlo@domstol.dk; da@da.dk; frederiksberg@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; randers@domstol.dk; mim@mim.dk; kobenhavn@domstol.dk; naestved@domstol.dk; ddd@ddd.dk; stevnsaaens@mail.tele.dk; Post@dansk-kennel-klub.dk; dansk@hunderegister.dk; db@dyrenes-beskyttelse.dk; info@dkblind.dk; sns@sns.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; hhd@life.ku.dk; fp@forsikringshus.dk; formand@korthaarklubben.dk; holstebro@domstol.dk; herning@domstol.dk; naserian@animail.net; esbjerg@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; praesident@oestrelandsret.dk; post@vestrelandsret.dk; mail@politiforbundet.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; bwt@post10.tele.dk; sbc@life.ku.dk; detvs@fvst.dk; kolding@domstol.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; helsingor@domstol.dk; regioner@regioner.dk; formand@ruhaar.dk; hillerod@domstol.dk; hoeringssager@danskerhverv.com; lisb@aktivedyrevenner.dk; gat@ankl.dk; sekretariatet@dch-danmark.dk; fvst@fvst.dk; mirja@oasa-dk.dk; life@life.ku.dk; djf@agrsci.dk; bornholm@domstol.dk; kf@danskvizslaklub.dk; info@ftspaniels.dk; doso@doso.dk; kl@kl.dk; service@danskadvokater.dk
Cc: Cristina Angela Gulisano; Maj-Britt Haastrup; Mette Johansen
Emne: Høring over delbetænkning om farlige hunde

Hermed fremsendes delbetænkning om farlige hunde med høringsfrist den 16. februar 2010 kl. 12.

Med venlig hilsen

[cid:logo.gif]

Mette Johansen
Fuldmægtig

Tlf.: 7226 8542
Mail: mjo@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K

DOSO
RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

12. februar 2010

Vedr.: Høring over delbetænkning om farlige hunde

DOSO hilser delbetænkningen velkommen og glædes over, at et flertal i det nedsatte hundevalg deler vores holdning, at et raceforbud ikke er en holdbar eller hensigtsmæssig løsning på problemet med farlige hunde i Danmark.

DOSO kan ikke støtte et forbud mod bestemte racer i Danmark, som det første udkast foreslår (Bilag 1: **Udkast til regler om forbud mod farlige hunde**), og tidligere raceforbud herhjemme og i andre europæiske lande har da også vist sig ikke at virke hensigtsmæssigt.

At forbyde bestemte racer ud fra folks mere eller mindre ubegrundede frygt vil ikke løse det reelle problem. Det vil i værste fald give folk en falsk tryghed, der kan skabe flere ulykker, når man 'tror sig sikker'. Ifølge delbetænkningen kan det ikke fastslås, at der er sket en stigning i alvorlige hundebid mod mennesker eller andre dyr, ligesom det ikke kan dokumenteres, at alene hunde af bestemte racer står bag overfaldene.

At kræve omvendt bevisbyrde ved et eventuelt forbud ser DOSO store problemer ved. Det vil i yderste konsekvens betyde, at alle med en hund uden stamtavle er i fare for at blive anklaget for at have en hund med gener i sig fra de af forbuddet omfattede hunde. I dag får rigtig mange mennesker hund fra internater og dyreværnsforeninger, og det er yderst sjældent, at der med disse hunde følger en stamtavle. Det vil derfor med et forbud med omvendt bevisbyrde være meget risikabelt at eje en sådan hund – og det vil være meget uheldigt, hvis blandingshunde ikke kan eller må videreformidles. Desuden forudser DOSO, at omvendt bevisbyrde vil kunne bruges som værktøj til chikane mod hundeejere.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at hunde i dag mere ses som familiemedlemmer end som brugsdyr. Det kan derfor have endog meget store konsekvenser for en hundeejer, hvis dennes hund kræves aflivet på et forkert grundlag.

Et andet argument mod et raceforbud er, at det ikke kan bevises, at det er en bestemt race, der volder problemer. Alt tyder derimod på, at det er individer af hunde, der med en uheldig sammensætning af gener og påvirkning fra ejeren ender med at blive aggressive. Hvis

Anima, Dansk Dyreværn Århus, Dyrefondet, Dyrenes Dags Komité, Dyrenes Venner,
Dyreværnet-Værn for Værgeløse Dyr, Husdyrenes Vel Fyn, Inges Kattehjem, Kattens Værn, Svalen,
Justitsministeriet 20 NR, Als og Lindsyeds Kattefond, Dansk Dyreværn Ålborg,
Dyrevelfærdskontoret Dyrenes Stemme, Hestens Værn, Vilde Delfiner

Akt.nr. 51

09 - 5480.0159 Medlem af WSPA

bestemte racer forbydes, vil disse typer af hundeejere med stor sandsynlighed anskaffe sig en hund af en anden race, som vil kunne gøres aggressiv i samme grad.

DOSO frygter, at nye hunde med tendens til aggressivitet vil blive importeret eller fremavlet, hvis de nævnte racer vil blive forbudt i Danmark.

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

DOSO mener desuden, som det er nævnt i delbetænkningen, at et forbud vil ramme de forkerte, nemlig fornuftige hunde og hundeejere, mens de, der skaber problemerne i dag, fortsat vil skabe problemer med aggressive hunde - også efter et forbud er trådt i kraft. På landets internater ser vi, hvordan uansvarlige hundeejere anskaffer sig den ene hund efter den anden, som ender som aggressiv og derfor aflives.

DOSO mener derfor, at det er vigtigt, at et nyt initiativ sigter i mindst lige så høj grad på ejeren som på hunden.

DOSO er mere positivt stemt over for bilag 2, Udkast til særregler for "krævende hunde", men DOSO kan ikke støtte et forslag om mundkurv, da det er vores klare overbevisning, at mundkurv er et voldsomt indgreb i dyrenes velfærd og må forventes at øge frustration og aggressivitet hos hunden, der bærer den. Når hunden ved, den ikke har sit forsvarsværk, vil den typisk blive mere angst og dermed aggressiv, og en sådan fremprovokering af aggressivitet er uansvarligt og uetisk.

DOSO støtter dog et forslag om båndpligt og indhegning af ejerens ejendom. Dette burde efter DOSO's opfattelse gælde for alle hunde, da det også vil øge sikkerheden for hundene selv.

Under § 1 C ønsker DOSO en omformulering, således at hunde, hvis ejer har overtrådt § 1 b kan aflives *eller konfiskeres*. Således åbnes der mulighed for, at hunden kan omplaceres til mere ansvarlige ejere, hvis den holdes forkert, men ikke har forvoldt skade eller frygt.

Større bøder for overtrædelse af gældende regler ser DOSO også som et skridt i retning mod bedre dyrevelfærd. Bødetaksterne sender et utvetydigt signal om, at man bør handle ansvarligt i sin omgang med hunde. Vi støtter også, at der i højere grad bliver mulighed for frakendelse af retten til at have med hunde at gøre. Så længe hunden blot konfiskeres og aflives, og ejeren herefter frit kan anskaffe sig en ny hund, løses problemet ikke. I tilslutning til dette ønsker DOSO, at man overvejer, om det fra sag til sag kan vurderes, hvorvidt et pålæg bør følge hunden eller ejeren. Ikke sjældent ses det, at hunde, der trives dårligt hos en ejer og derfor viser tendens til aggressivitet eller angstbideri, trives som god familiehund hos erfarne ejere med den rette behandling.

DOSO

RØRHOLMSVEJ 5
HØSTERKØB
2970 HØRSHOLM
Tlf. 4970 7371
E-mail. doso@doso.dk

DOSO mener, at det i delbetænkningen er undervurderet, hvilken forskel kurser vil kunne gøre. Obligatoriske kurser før og efter man anskaffer sig hund vil lære folk at håndtere deres hunde, og det vil mindske frygt og fare for andre mennesker og dyr. Kan man ikke frembevise bevis for bestået kursus, kan hunden konfiskeres og omplaceres med hjælp fra private foreninger. Således straffes ejeren, men ikke hunden ved overtrædelse. Konceptet kan iværksættes, som det i dag foregår, når man skal fremvise sit kørekort i politirazziaer. Hvert eneste år aflives ca. 15.000 hunde på grund af 'adfærdsproblemer'. Hundekyndige er dog enige om, at langt de fleste af disse aflivninger skyldes feilkommunikation mellem ejer og hund. I en del tilfælde gør det hunden angst eller 'uregerlig', mens det i ikke få tilfælde udmønter sig i aggression eller angstbideri. Man vil med obligatoriske kurser 'slå to fluer med et smæk' og forhindre en del unødige aflivninger samt nedbringe antallet af hundebid.

At visse mennesker vil føle det belastende at skulle bestå et kursus før anskaffelse af hund, vil formentlig blot sortere dem fra, som ikke ønsker at sætte sig ind i hundens behov og som derfor ikke vil kunne håndtere hunden korrekt.

DOSO's forslag er, at man efter eksempelvis den franske model udliciterer et obligatorisk 'før du køber hund'-kursus af en vis varighed, hvor ejeren skal tilegne sig basal viden om hundens fysiologi og adfærd. Efter anskaffelsen deltager man i endnu et kursus med sin hvalp/unghund. Dette vil efter DOSO's overbevisning koste færre ressourcer end forbud eller mange særregler for særlige racer og hundeejere.

Til sidst ønsker DOSO at understrege, at problemet med farlige hunde bør anses for at være et socialt problem, og ikke et problem, der går på bestemte racer. Derfor har også opdrættere, internater og andre, der sælger hunde, et stort ansvar for, hvem de sælger hunde til. Det synes at være modefænomener, der afgør hvilke hunde, som især unge mennesker anskaffer sig, og det er langt fra alle hunderacer, der egner sig som 'førstegangshunde' eller 'accessories'. Også det dertilhørende problem med illegal indføring af hunde bør der ses meget alvorligt på, da disse hunde af ukendt oprindelse og opvækst ikke sjældent havner i forkerte hænder og derved er i risiko for at tælle med i de kedelige statistikker om hundeeoverfald.

Med venlig hilsen

DOSO

Peter Møllerup
Formand

Sanne Rosbøgg
Formand/Dyreværnet

Maj-Britt Haastrup

Fra: Doso [doso@doso.dk]
Sendt: 12. februar 2010 11:46
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: Høring over delbetækning om farlige hunde
Vedhæftede filer: Høringssvar vedr. farlige hunde.doc

Kære Mette,
Her er så DOSO's høringssvar.
Mange hilsner
Peter

Jeg beskyttes af den gratis SPAMfighter til privatbrugere.
Den har indtil videre sparet mig for at få 1814 spam-mails
Betalende brugere får ikke denne besked i deres e-mails.
Hent en gratis SPAMfighter [her](#).

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

20 NR.

Akt.nr.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

JUSTITS MINISTERIET
Dyreværnsrådet

Dato: 16. februar 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Lisbeth Gro Nielsen
Dok.: LGN40148

Justitsministeriets høring over betænkning om farlige hunde

Ved brev af 20. januar 2010 har Justitsministeriet sendt betænkning om farlige hunde, der er afgivet af Justitsministeriets Udvalg om hunde, i høring.

I den anledning skal Dyreværnsrådet udtale følgende:

Dyreværnsrådet har noteret sig, at et flertal af udvalgets medlemmer ikke kan anbefale et forbud mod bestemte hunderacer. Dyreværnsrådet kan tilslutte sig flertallets synspunkter. Det er rådets opfattelse, at et forbud kan ramme alt for mange hunde, der hverken er farlige eller krævende. Endvidere finder rådet ikke, at forbud mod bestemte hunderacer virker efter hensigten, hvilket vanskelighederne ved at håndhæve det gældende forbud mod pitbull terrier og tosa inu viser.

Dyreværnsrådet kan heller ikke støtte et forslag om særregler for bestemte hunderacer. Det anføres bl.a. af de af udvalgets medlemmer, der ikke anbefaler særregler for bestemte hunde, at man ikke skal underkende den dyrevelfærdsmæssigt negative virkning af, at disse hunde – og herunder altså også i meget vidt omfang hunde, der ikke har udvist nogen konkret fare for deres omgivelser – aldrig ville kunne løbe frit rundt uden for ejerens indhegnede have, men altid skulle være iført snor og mundkurv og være uden artsfællekontakt, når de bevæger sig uden for denne have. Dette vil være en meget betydelig indskrænkning af disse hundes naturlige fysiologiske og adfærdsmæssige behov og i øvrigt risikere at gøre dem mere aggressive og uhåndterlige, end de ellers ville være. Dyreværnsrådet kan tilslutte sig disse synspunkter.

På rådets vegne

Lisbeth Gro Nielsen
Sekretær

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. 58

2009 NR. 5430-0159

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Maj-Britt Hastrup

Fra: Lisbeth Gro Nielsen
Sendt: 16. februar 2010 09:54
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Hastrup; EDyreværnsrådet (951s33)
Emne: Høringssvar over betænkningen om farlige hunde
Vedhæftede filer: Høringssvar over betænkningen om farlige hunde.pdf

Vedhæftet sendes Dyreværnsrådets høringssvar over betænkningen om farlige hunde.

Med venlig hilsen

Lisbeth Gro Nielsen

JUSTITS

Lisbeth Gro Nielsen
Fuldmægtig

Tlf.: 7226 8800
Mail: lgn@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Mette Johansen
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmen 10
1216 København K

Høringsvar om delbetænkning om farlige hunde

12.02.2010

Justitsministeriet har den 20. januar 2010 sendt delbetænkningen om farlige hunde i høring. Forsikring og Pension har følgende kommentarer.

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

ad) Registrering af forsikringsselskab i Dansk Hunderegister

Forslaget indebærer en pligt for forsikringsselskaberne til at sende en meddelelse til Dansk Hunderegister ved ophør af en hundeanvarsforsikring (undtagen skift af forsikringsselskab). Forsikring & Pension finder, at forslaget indebærer en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, samt indebærer store udgifter for forsikringsselskaberne. Herudover er det svært at se, at den foreslåede forsikringsregistrering vil bidrage til at mindske skader af 'kamphunde' eller den generelle usikkerhed omkring særlige hunderacer.

Gitte Danelund
Konsulent, advokat
Dir. 41 91 90 44
gid@forsikringogpension.dk

Hundeanvarsdækninger kan tegnes som enkeltstående hundeanvarsforsikringer som tilvalgsdækning til familieforsikringen, eller hunden kan være medforsikret på landbrugsforsikringen. Uanset hvordan hundeanvarsforsikringen er tegnet, er den forsikringstager, som forsikringsselskabet kender, og den i Hunderegisteret registrerede besidder, ikke nødvendigvis den samme person (de kan f.eks. være mand og kone). Dette vil give matchningsproblemer mellem selskabernes indberetninger og registrets oplysninger.

Vores ref. GID/hes
Sagsnr. GES-2009-00270
DokID 265920
Deres ref. MJO41658

Forsikringsselskaberne registrerer generelt ikke oplysninger om selve hunden. Det indebærer, at selskaberne ikke får besked, hvis en hundeejer skifter hund (f.eks. hvis hunden dør, og der købes en ny hund samtidig). I disse tilfælde vil selskaberne derfor ikke kunne indberette oplysninger til Hunderegistret. Herudover opstår der problemer med de kunder, som har flere hunde. I disse tilfælde ved selskabet ikke hvilken hund, der er tale om, hvis blot den ene hundeanvarsdækning ophører.

En central registrering, som den foreslåede, vil derfor indebære en væsentlig ændring af selskabernes administration og kræve såvel udviklingsomkostninger som løbende udgifter, der med stor sandsynlighed vil medføre præmiestigninger for alle hundeejere. Det kan nævnes, at en hundeanvarsforsikring ofte koster under 500 kr.

Erhvervsorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430. 0159

Akt.nr.

Forsikring & Pension

Vores ref. GID/hes
Sagsnr. GES-2009-00270
DokID 265920
Deres ref. MJO41658

Samtidig kan der være en formodning for, at en stor del af de hunde, der i dag formodes at volde problemer, og som i dag ikke er registreret i Dansk Hunderegister, heller ikke vil blive det via en forsikringsregistrering i et centralt register. I betænkningen er det nævnt, at en undersøgelse i Ishøj viste, at ca. 75 pct. af hundene ikke var opført i Dansk hunderegister. Det er derfor nærliggende at stille spørgsmålstegn ved, om effekten af et sådan register.

Forbud mod hold af visse hunderacer:

Forsikring & Pension finder mere generelt, at udfordringen omkring farlige hunde ikke udelukkende skyldes hundens race, men også ejerens adfærd. Ligeledes kan der opstå problemer med opdateringen af loven i takt med, f. eks at nye racer kommer på markedet.

Med venlig hilsen

Gitte Danelund

Maj-Britt Haastrup

Fra: Gitte Danelund [gid@forsikringogpension.dk]
Sendt: 12. februar 2010 16:51
Til: Mette Johansen
Cc: Maj-Britt Haastrup
Emne: VS: GES-2009-00270
Vedhæftede filer: Høringssvar om delbetækning om farlige hunde.doc

Kære Mette Johansen,

Vedlagt fremsendes høringssvar fra Forsikring & Pension til delbetækning om farlige hunde.

Venlig hilsen

Gitte Danelund

Forsikring & Pension
Jura & Lovgivning

Gitte Danelund
Advokat
Dir. 41 91 90 44
gid@forsikringogpension

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5130.0159

Akt.nr. 52

Maj-Britt Haastrup**Fra:** Lene Katstrup [lenekatstrup@hotmail.com]**Sendt:** 16. februar 2010 09:30**Til:** Mette Johansen**Cc:** Maj-Britt Haastrup**Emne:** Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde sagsnr. 2009-5430-0159

16.2.2010

Vedr. høring over delbetænkning om farlige hunde sagsnr. 2009-5430-0159

Vi synes overordnet set, delbetænkningen repræsenterer solidt arbejde, men har nogle bemærkninger. Vi finder at skadestuetatistikken for så vidt gælder racer og/eller typer af hunde må udgå helt af betragtninger pga. alt for stor usikkerhed, den er kun baseret på højst 6-8- % af skades-/overfaldshundene samt desuden på højst usikre oplysninger fra personer, der bedre kan kende en schæfer eller en rottweiler, men som næppe ved, hvordan de ca. 14 forskellige kamptypehunde ser ud, der jo endnu er forholdsvis ukendte for mange almindelige mennesker, hvad udseendet angår. Et meget stort antal hunde er slet ikke rubriceret. Her mener vi, at udvalget går lidt galt, når de ikke mere tydeligt anfører dette – havde alle hundenes identitet været kendt, er der stor sandsynlighed for at kamphunden ville have været overpræsenteret.

Vedr. Topdanmarks undersøgelse, som vi finder, er ret sikker, da den repræsenterer et stort antal hunde og en relativt sikker race/typeidentifikation, bemærker vi, at Amerikansk Bulldog lå på indeks 3,5 mens American Staffordshire Terrier (Amstaff) lå på indeks 4,7 i forhold til labrador på 1,0. Schæfer og rottweiler på henholdsvis 1,4 og 2,4 – dvs. værd at holde øje med for disse racer, men ikke endnu alarmerende og signifikant. Der findes en hjemmeside, der har sammenfattet pressens mange omtaler af tilfælde (www.kamphundeinfo.dk), her tyder meget på, at disse kamptypehunde er klart overrepræsenteret, hvad angår skader med alvorlig legemsbeskadigelse. (Som det bemærkes på hjemmesiden er det ikke fordi aviserne kun skriver om tilfælde, hvor kamphunde er involveret). Det er værd at bemærke, at også når den enkelte type kamphund ikke kun går efter at angribe mennesker, men mere små hunde, vil resultatet ofte alligevel i et ikke ubetydeligt antal tilfælde medføre personskader, fordi ejeren ikke sjældent vil prøve at redde sin huns og derfor selv vil blive bidt.

Vedr. et eventuel generel snortvang for alle hunde vil vi bemærke, at det næppe vi have nogen effekt, samt at det desuden vil være udtryk for en meget overfladisk og upræcis lovgivning, idet den almindelige fredelige familiehunde sket ikke har givet anledning til flere eller alvorligere skader. Samtidig forekommer et sådant indgreb meget voldsomt og meget frihedsbegrænsende for både ejer og hund. For mange er det dagens højdepunkt, for pensionister med hund måske det eneste, at gå hen på et lille grønt område i nærheden af bopælen og kunne tale med andre hundeejere mens hundene frit kan socialisere og "snakke" med hinanden. Med snor på er det ikke det samme. Det forslag, der er blevet fremført om, at kommunerne kunne udlægge en del "uden snor" luftsteder, synes vi er helt urealistisk, når man betænker i hvilken økonomisk og resurse-mæssigt presset situation, de befinder sig i for tiden og i de kommende år. Som Den Danske Dyrlægeforening har bemærket er et sådant forslag om en generel snortvang for alle hunde ligefrem på kant med § 2 i vores Dyreværnslov, idet det virker meget markant og begrænsende på mange familiers mulighed for at kunne søge for at deres hund får sit sociale behov opfyldt og sit behov for at være sammen med artsfæller på en naturlig måde samt at få sit motionsbehov dækket.

Summarisk mener vi:

Vi ønsker en præcis lovgivning på hundeområdet
 Justitsministeriet
 Dyrevelfærdskontoret

2009 NR. 5430. 0159.

Vores statistiske oplysninger på området er ikke gode nok. Der findes en statistik baseret på skadestuerne, men denne må desværre dømmes helt uanvendelig, når det gælder en vurdering af, hvilke racer/typer, der er overrepræsenteret ved de alvorlige skader med legemsbeskadigelser. Typen af hund var kun meget sjældent oplyst, og var selv i disse tilfælde meget usikker. Desuden ved almindelige mennesker ofte ikke, hvordan kamphundene ser ud, da disse hunde først i de senere år er kommet til landet pga. import.

Kamphundene kan defineres som hunde, der i de rette hænder og behandlet på den rigtige måde ofte ikke volder problemer, men relativt let i visse situationer forvandles til et kampvåben, der på kort tid kan forvolde død eller alvorlig legemsbeskadigelse på andre hunde eller mennesker på grund af en meget stor muskelkraft og en tilbøjelighed til at udvikle en udtalt fastlåst, aggressiv adfærd.

Der findes ca. 14 forskellige typer eller racer, en del af dem er blandinger. Desuden nogle, der bør sættes på en observationsliste. Genetikken i disse dyr er ret stærk, de er fremavlet til at være nogenlunde tolerante overfor deres egen familie, men i forbindelse med visse hverdagssituationer overfalder de umotiveret andre fredelige sagesløse familiehunde, som de ønsker at dræbe. Mange mennesker vil i denne situation forsøge at redde deres hund ud af kæberne på overfaldshunden, hvorved de ikke sjældent selv bliver bidt alvorligt. Der har også været episoder, hvor en kamphund f.eks. har revet sig løs fra en krog eller er løbet ud af en have for direkte at angribe et menneske. Det er ikke så let for Folketinget at finde ud af, hvad der er det optimale lovgivningsmæssigt.

Nogle har foreslået, at man indfører et generelt påbud om, at alle landets hunde kun må luftes i kort snor overalt bortset fra hundeskove. Det vil næppe løse problemet, og desuden vil det være et voldsomt indgreb rettet mod de helt almindelige rare familiehunde samt deres ejere, der jo ikke kan gøre for problemet, og hvor vi ved, at deres hunde ikke har været årsag til flere eller alvorligere bidskader.

Justitsminister Brian Mikkelsen har også sagt, at et sådant forbud vil være synd for de fredelige hunde, der ikke volder problemer. Vi er enige. Vi skal tænke på det store flertal af helt almindelige og ansvarlige hundeejere (med høm høm poser i lommen) og deres hunde, for hvem dagens højdepunkt er, når de på et grønt område får snoren af og kan snuse til, lege med og hilse på de andre hundevenner. Det at hundene får snoren af jævnlige, så de kan bevæge sig frit gør dem til mere sociale og harmoniske hunde, der kan aflæse de andres kropssprog og selv begå sig, hvilket i høj grad forebygger aggressioner blandt hunde. Samtidig taler ejerne og naboer godt sammen, når hunden ikke har snor på, ellers passerer de ofte blot hinanden, fordi hunde med snor ofte bliver kunstige og fjendtlige overfor hinanden. (Det er klart, at hunde, der allerede har udviklet en aggressiv adfærd, til gengæld altid bør have snor på).

En god lovgivning bør være præcis. Folketinget bør gå efter restriktioner overfor de hunde, der har skabt problemerne. Vi ved ret præcist, hvilke typer af hunde, der er overrepræsenteret i skadesstatistikken fra forsikringsselskaberne, der pga. den lovpligtige ansvarsforsikring har relativt sikre oplysninger om race/type i forhold til skader. Bl.a. Topdanmarks statistik kunne udpege de hunde, der var tydeligt overrepræsenteret ved personskader/bidskader i forhold til deres antal i Danmark.

Man kan forestille sig to muligheder.

Den ene er at gøre det dyrt og besværligt at holde disse typer af hunde. Krav om speciel tilladelse og registrering med pligt til årlig fornyelse mod aflæggelse af dressurprøve hos en hundesagkyndig med vurdering af hundens styrbarhed (mod fuld brugerbetaling), samt pligt til neutralisering af hunden, som kun må ejes og luftes i snor af personer over 25 år. Med overgangsregler for de nuværende hunde naturligvis.

Den anden mulighed er et forbud mod disse hundetyper, igen med en overgangsordning for nuværende hunde mod registrering mv. som beskrevet ovenfor.

Det er blevet sagt, at det er umuligt at udpege eller finde disse hunde, fordi der er så mange

blandinger samt fordi de udenlandske registreringspapirer og stamtavler tit er totalt upålidelige. **Dette kan man komme om ved at operere med et kamphunde-typebegreb dvs. ikke kun racer og ved at nedsætte et effektivt og hurtigtarbejdende udvalg, der alene ud fra vellignende foto af hunden samt beskrivelse af hundens adfærd kan bistå politiet.** Udvalget skal have ret til at afgøre, når der er tvivl, hvorvidt den aktuelle hund skal rubriceres indenfor kategorien af kamphunde, så den er omfattet af reglerne. Dette udvalg skal kunne udtale sig også forud og mod betaling ved påtænkt import/nyanskaffelse af hunde.

Udvalget skal inden for få dage/uger kunne udtale sig om hundens type. Der skal være en offentlig liste med gode foto samt en beskrivelse af de hunde, der er omfattet af de nye regler. Listen skal revideres cirka hvert femte år. Vi bør desuden overvåge udviklingen og forbedre den statistik, vi har på området især vha. forsikringselskaberne.

Med venlig hilsen

Mirja Holm Thomsen, Cand.jur. og formand for Dyreværnsorganisationen OASA
Organisation Against the Suffering of Animals
Faksegade 10, 2100 København Ø
info@oasa-dk.dk www.oasa-dk.dk

og

Lene Kattrup, dyrlæge
Parkhøjvej 60, Ganløse
3660 Stenløse
Tlf. 48 21 98 98 / 21 46 83 80
Mail: lenekattrup@hotmail.com